

STRMILOVSKÉ NOVINY

4/2000

Milý čtenáři,

oproti loňskému roku se (zatím) média s koncem tisíciletí drží, byť ono opravdu končí až letos. Celý ten zmatek způsobil nedostatek našeho kalendáře - on totiž nemá rok nula. Řečeno matematicky - po roce -1 přišel rok +1. Proto století, aby mělo opravdu sto celých let od prvního ledna do posledního prosince, potřebuje ještě celý rok 100, 200 a právě tak i 1000 či 2000.

Z toho (mimo jiné) vyplývá třeba i to, že Ježíš Kristus se nemohl narodit v roce 0, protože rok toho čísla prostě nikdy nebyl. V Ježíšově době to bylo docela fuk - tehdy se počítaly roky podle toho, jak dlouho vládl císař v Římě. A je to vlastně docela fuk i dneska, pokud si nechceme hrát s takovou docela legrační větou, že Kristus se narodil asi v roce 6 před Kristem.

Z historického hlediska vlastně o těch Vánocích nevíme skoro nic. Datum narození se mezi židy ani mezi křesťany moc vážně nebralo. Jestli křesťany něco zaujalo, tak to byl okamžik smrti, tedy zvláště smrti mučednické. Tu nazývali "narozením k životu věčnému". Právě tak i z Ježíšova života si znovu a znovu opakovali velikonoční příběh a ze začátku druhého století již máme zaznamenaný spor o přesné určení data pro Velikonoce.

Jak se ale dostala církev k Vánocům. Dlouhá léta se vedl spor o to, jestli Ježíš byl, nebo nebyl Bůh. Teologové, kteří tvrdili, že v Ježíši Nazaretském opravdu přišel Bůh na tento svět, nakonec v těchto sporech prosadili svůj názor, ale tím vyvstala otázka, kdy že se tedy vlastně Bůh v Ježíši poprvé zjevil lidem. Někteří říkali, že při Ježíšově křtu, jiní říkali že už při

narození. Svátek společného slavení tohoto zjevení Boží slávy v Ježíši Nazaretském stanovili na 6. ledna, protože to byl den "zjevení Slunce", den, na který byl spočítán zimní slunovrat. Když zjistili, že je tento výpočet dost nepřesný a přepočítali ho správněji na 25. prosinec, bylo už slavení 6. ledna tak zažité, že se nikomu nechtělo ho opouštět a zůstalo nám tak trochu dodnes.

Touha oslavit narození Ježíše Nazaretského dorazila až do Říma a setkala se s příznivým ohlasem. V Římě se narozeniny významných osobností slavily běžně a bylo také normální vymyslet si nějaké příhodné symbolické datum, když člověk neznal to pravé. Ono totiž najít třeba narozeniny pro Slunce je trochu problém...

S tím Sluncem to roku 274 pohanský římský císař vyřešil zavedením svátku "neporazitelného Slunce" na den nového výpočtu zimního slunovratu - 25. prosince. Když na trůn nastoupil císař Konstantin, který křesťanům přál, rozhodla se církev, že toto datum využije pro oslavu narození "Slunce pravosti" - Ježíše Krista. Stalo se tak někdy před rokem 336 a od té doby tu tedy máme Vánoce. A bylo by ještě na dlouhé povídání, kde se vzalo všechny ty lidové zvyky, které se čas od času ještě o Vánocích objeví.

O to nám v tuto chvíli, milý čtenáři, nejde. Nás zaujalo, jak věci tak nesmiřitelné, jako pohanství a křesťanství, dokázaly splynout.

Dá se v tom vidět průšvihů největšího kalibru a ukázka, jak církev zradila pravdu. Ale nemyslíme, že by to byl dobrý postoj. Každá pořádná změna je kompromis. Když se někdo pokouší měnit a předem si zakáže ustoupit ze sebemenší pozice, dosáhne leda

Z OBSAHU

- Drogy dovolené, str. 2
- Knihovna nabízí, str. 2
- Ze zasedání obecního zastupitelstva, str. 4
- Plesy, str. 4
- Otevírací doba obchodů, str. 5

toho, že si okolo sebe vytvoří zeď a nepustí nikoho k sobě, ani sebe samého ven. Je nutné občas slevit z představ o své dokonalosti a bezchybnosti.

Ne v totálním prosazení vlastních pozic, ale v nalezení toho, co je přijatelné pro obě strany, v tom je možné najít pokoj. Platí to v manželství, v rodině, v obci, státě i kdekoli jinde. A to je vlastně další, trochu skryté poselství Vánoc. Poselství, které Vánocům do vínku spíše než Ježíš dala církev, ale to nic nemění na tom, že to je moudrý dar. Dar ochoty vylézt ze své ulity, usmát se na všechny ty okolo sebe, kteří jsou někdy tak zoufale jiní a hledat, jestli na společné cestě nemůžeme najít větší pokoj a mír, než v samotě za zamčenými dveřmi.

**Požehnané Vánoční svátky,
ve znamení smíření a pokoje
(se sebou i s druhými)**

ti přejí Tvé

Strmilovské noviny

Drogy dovolené (a časem možná i ty nedovolené)

Chtěl bych věnovat trochu místa diskusi o drogách a drogové závislosti a řekl jsem si, že lépe je začínat polehůčkou, tedy s drogami, které se za drogy většinou ani nepovažují. Tím snad nejmírnějším, o čem se také někdy říká, že to je droga, je ČAJ. Nejsem "čajomil" ani "čajoznalec", chtělo jsem opisovat z chytrých knížek. Nějaký dobrý vítr k nám však "přivál" čajomilnou návštěvu a tak jsem zodpovědnost za článek o čaji rád přehodil na ni.

Pár neověřených zajímavostí o čaji

Mám moc ráda čaj, a protože jsem si chtěla tento nápoj opravdu vychutnat, navštívila jsem s kamarády čajovnu. Čirou náhodou tam právě začínala přednáška o čaji. Přišlo množství čajomilů, někteří vypadali, že toho o čaji vědí opravdu hodně, na rozdíl ode mě. Nic jsem si nezapisovala, a tak se s vámi podělím o to, co mě zaujalo a co jsem si byla schopná zapamatovat.

Čajovník je krásný keř, který dorůstá výšky asi 3 metry, ale například Ásamský čajovník (pěstuje se v Indii) dorůstá až výšky 10 metrů. Aby se mohly čajové lístky sbírat, tak se rostliny neustále zastřihují na výšku 1 metru.

V některých oblastech původního výskytu čajovníku (hlavně vysokohorských) se listy využívaly jako zelenina s vysokým obsahem vitamínů a důležitých minerálů a teprve později se začaly zpracovávat na čaj. Nejznámější "čajové země" jsou Čína, Indie, Japonsko. Zpracování čaje v těchto zemích je podobné. Sklizeň probíhá ručně tak, že se mladé lístky opatrně uštípují (to je velice důležité, protože lístky se nesmí pomačkat nebo jinak poškodit). Platí, že čím jsou mladší, tím jsou kvalitnější surovinou. V Japonsku jsou šikovni - vymysleli sklízecí stroje. Potom se listy nechají zavadnout, slisují se a narušuje se jejich struktura, aby mohla začít fermentace. Ta probíhá u každého druhu čaje jinak dlouho a pečlivě se hlídá. Zfermentovaný čaj se suší, nebo dokonce mírně praží. Tento postup platí pro čaje černé a polofermentované. Naopak zelené čaje se vůbec fermentovat nenechávají. Pokud chcete ochutnat skutečně unikátní zelený čaj, zkuste japonskou senču (senču). Zelené čaje jsou také dobré pro prevenci zubního kazu, nejvíce Gun Powder. Existují ještě čaje bílé, žluté, císařské a dvakrát fermentované. Ty poslední jsou zajímavé svou výraznou a neobvyklou zemitou chutí. Mají příznivé účinky na zažívání, například Pu-erh. Žluté čaje jsou velice kvalitní a vzácné a našinci asi cenově nedostupné. Ani pan čajomil, který přednášel, tento čaj nikdy nepil. Říkal, že jako žluté nebo zlaté čaje se nás prodávají čaje "císařské", tedy rovněž velice kvalitní druhy čajů, které se odváděly jako dárky císaři.

Vážení přátelé, čas tohoto roku se opět naplnil a my prožíváme toto krásné a romantické období vánoční. Čas se však naplnil především narozením Ježíše Krista. Přeji Vám a vyprošuji mnoho pravé radosti z příchodu Spasitele lidstva na tento svět a požehnaný Nový rok.

p. Pavel Berkovský

Nesmírně mě upoutalo povídání o zpracování čaje v Burmě. Sklizené lístky se naházejí do hluboké jámy. Zatřít se kamenem a nechají se svému osudu. Šaman občas ochutnává, jestli už je možno pokročit ve zpracování dál. Potom, když usoudí, že už je dost "zfermentováno", dá žhavé kameny do druhé jámy a nahází na ně čaj, vezme si rukavice, sedne si dolů a za zpěvu obřadních písní hněte lístky dokud neuschnou. Moc mě tento postup zaujal a ráda bych takový čaj ochutnala. Určitě by měl velice nezvyklou chuť.

Kromě toho, že čaj obsahuje velice mnoho vitamínů, hlavně C, B, a P, obsahuje i tak zvané katechiny - látky, které mají výrazné protirakovinné účinky. Čaj také povzbuzuje. To jsem poznala na vlastní kůži, protože jsem po všech ochutnávkách nemohla vůbec usnout. (Tento účinek se dá oslabit, když se sní něco sladkého)

Na závěr přednášející zmínil, že existují výzkumy zkoumající, zda je čaj návyková látka. Japonští vědci tvrdí, že není, ale je otázka, nakolik jsou ve svém rozhodování nestranní.

A tak: klidně si dejte šálek nebo sklenici toho, co máte rádi (může to být třeba čaj). Když to bude s mírou, jistě vám to neuškodí, ale prospěje!

(děkuji Markétě Kolářové za pomoc se Strmilovskými novinami!)

Strmilovsko - brána do České Kanady

Obecní úřad vydal publikaci o Strmilovu, ke kterému nyní patří i další obce - Česká Olešná, Malý Jeníkov, Palupín a Leština. Tuto, velikostí malou brožuru, považují za velmi kvalitní díky autorům, ze kterých bych rád vyzdvihl autorky textů kronikářku paní Libuši Kubákovou a učitelku paní Lenku Pecharovou, z jejíž iniciativy vlastně brožura vznikla. Lesk dodaly i vynikající fotografie pana Vladimíra Semotána a kvalitní tisk Karmelitánského nakladatelství. Díky nim vznikla publikace, kterou můžeme opravdu nazvat - "reprezentací."

Domnívám se, že je to zejména v předvánoční době vhodný dárek pro všechny, kteří mají nějaký vztah ke Strmilovu a okolí, protože jde o minulost i přítomnost. Obecní zastupitelstvo stanovilo prodejní cenu na 60 Kč, což je nižší suma, než byly výrobní náklady.

Zakoupit si tuto publikaci můžete buď přímo na obecním úřadě, v prodejní knih na katolické farnosti nebo u prodejce, kteří o ni projeví zájem. Za svou osobu ji mohu vřele doporučit.

Jaroslav Emmer

Knihovna pro zimní volné dny

Pro děti a mládež

- Miler, Doskočilová Krtek v zimě
- Bolek a Lolek na olympiádě
- Romské pohádky
- Veit B., Vrabčák Pepík
- Marboe M. Kůň za milión milionů
- Lažanaská I. V cizím sedle
- Bittner W. Černý Šejtan
- Francová Z. Příliš mnoho lásky
- Francová Z. Ani den bez maléru
- Šimová K. Hanka, nejlepší holka - 3 díly
- Rudolf S. Holčák se nedá věřit?
- Komendová J. Srdce a růže
- Herzová E. Riskuj pro lásku

Různé naučné a osobnosti

- Jakubka J. Zákoník práce k 1.1.2001
- Košulanová J. Testy z českého jazyka 2001
- Tarábková M. Testy ze všeob. znalostí
- Štech K. Elektroinstalace doma a na chatě
- Jelínek J. Jak zabezpečit byt, dům chatu, auto
- Břílek J. Pětépací aneb Černí baroni
- Werich J. Jan Werich vzpomíná
- Kubáková, Pecharová Strmilovsko - brána do české Kanady

Beletrie oblíbená ženami

- Steelová D. Svatba
- Cartlandová B. Na křídlech lásky
- Cartlandová B. Krásná Karina
- Smallová B. Lásko, nezapomeň
- Smallová B. Podvedený vévoda
- Kubelka S. Roztržená šňěrovačka
- Scottová J. Vášnivá Muriel
- Javořická V. Pro rodný krov
- Javořická V. Rodina Ambrožova
- Lowell E. Jenom on - 2 díly
- Francová Z. Nezvrátelné rozhodnutí
- Breitová H. Dvojitá láska
- Lindseyová J. Otrokyně
- Štorkán K. Lásky horkého léta
- Fiallo D. Esmeralda

Beletrie pro muže

- Francis D. Vysoké sázky
- Francis D. Pole pro třináct
- Roberts D. B. ouflivý příliv
- Brennerová B. Falešná hra
- Plaidy J. Šestá žena
- Erben V. Trable angl. šlechtic v Čechách
- Dixon F. V. Rukojmí nenávisť
- Lustig A. Noc a naděje
- Hanzelka, Zikmund Velké vody Iguazú

Rekordního počtu za dobu existence knihovny bylo dosaženo ve 48 listopadovém týdnu roku 2000, kdy Místní lidovou knihovnu navštívilo 70 čtenářů a ti si vypůjčili 344 svazků.

Miloslav Jebavý - knihovník

Z Vodňan za Janem Werichem

V první polovině padesátých let jsem i se svojí rodinou bydlel ve Vodňanech a byl jsem zde zaměstnán ve Výzkumném ústavu rybářském a hydrobiologickém. V účetně ústavu v té době pracoval jistý pan Walter Zborník, který byl také hudebníkem. Věděl, že jsem muzikant a když zde ochotníci začali nacvičovat Hervého operetu Mamselle Nitouche, byl jsem na jeho doporučení také pozván na zkoušku orchestru. Jeho dirigentem byl advokát Dr. Štefl, velmi zkušený muzikant, který byl ve válce dirigentem Německého divadla v Českých Budějovicích. Velmi dobře ovládal hru na klavír a byl také velice náročný i k ostatním hudebníkům. Na první zkoušce se mu nelíbila úroveň některých muzikantů a požádal organizátory, aby je na další zkoušky již nezvali. K mému velkému překvapení přišli však organizátoři i za mnou a sdělili mi, abych na příští zkoušku už nechodil, že si to dirigent nepřeje. Vzal jsem to na vědomí a při další zkoušce jsem zůstal doma. Druhý den ráno jsem se však dozvěděl, že došlo k omylu a že na poslední zkoušce byl velký rozruch. Když totiž dal dirigent organizátorům pokyn, že nemají na další zkoušky zvát druhého klarinetistu, myslím tím toho, který hrál druhý klarinet a nikoliv mne, který jsem byl druhý od kraje. Všichni se mi omluvili a na další zkoušky jsem byl zase pozván.

Hudba této francouzské operety byla pro klarinet poměrně náročná. Už to, že se zde střídaly tři druhy klarinetů - C, B a A, bylo trochu nezvyklé a pro mne, vlastníka pouze klarinetu B to pochopitelně vyžadovalo znalosti transpozice. V orchestru byli samí dobří muzikanti, protože těch méně kvalitních se dirigent již zbavil. Omyl, ke kterému při první zkoušce došlo, způsobil, že si mě šéf orchestru velmi dobře zapamatoval a snad si mě i oblíbil. Jako jediného klarinetistu si mě totiž později bral i do všech menších orchestrů, používaných ve Vodňanech při divadelních hrách. V operetě účinkovali i velmi kvalitní herci a zpěváci a u obecenstva měla velký úspěch. V jejím orchestru jsem se seznámil snad se všemi, těmi nejlepšími muzikanty a kapelníky z Vodňan, se kterými jsem později také spolupracoval.

Mezi hudebníky měl velký respekt vodňanský klavírista - pan Trojan. Jeho bratrem byl totiž známý pražský hudební skladatel a významný hudebník Václav Trojan, kterému někteří vodňanští muzikanti říkali Vašek. Jeho velmi známou skladbou je také píseň použitá v divadelní hře Nebe na zemi, "Kdybych já uměl psát básně". Vodňanský pan Trojan, který byl bankovním úředníkem, zde později také dirigoval další operetu a já jsem si v ní také zahrál. S jedním houslistou pravidelně každý týden hrávali v kavárně v Prachaticích. Jezdili tam vlakem, po hře přespali v hotelu a brzy ráno se vrátili zpět do Vodňan a šli normálně do práce. Tohoto hraní jsem měl možnost se také několikrát zúčastnit.

Pro různé slavnostní příležitosti byla ve Vodňanech také velká dechovka. Klarinetistů měli dost a tak jsem v ní hrál na pikolu. Jako ve všech větších městech byla zde i hudební škola, ve které vyučoval hře na klavír také jeden pan Zborník. Učil se u něho hrát také můj syn Mojžíš, zatímco mladšího syna Milana vyučovala jeho sestra. Pan Zborník byl v kostele rovněž vedoucím kůru a varhaníkem a já jsem si s ním také několikrát sólově zahrál na klarinet. Tento nástroj si v té době velmi oblíbil a brzy nato začal hru na klarinet studovat na konzervatoři i jeho syn. Politicky to neměl příliš dobré a proto byla ředitelkou hudební školy jeho sestra.

Uprostřed padesátých let se mi naskytla možnost doplnit si strojařské vzdělání, které jsem získal na jihlavské průmyslovce, také vzděláním z rybářského oboru na vodňanské Rybářské škole. Taneční orchestr Obal Rozkoš dobře prosperoval, já jsem v něm nebyl nepostradatelný a své pravidelné dojíždění do Strmilova jsem mohl přerušit. Někteří hudebníci, které jsem před časem do této kapely přijímal, jako Jan Krafka, Vlasta Holec a Jar. Emmer, zatím našli v továrně na Rozkoši své zaměstnání. Vedení kapely jsem předal kapelníkovi Janu Krafkovi, který zde také začal vyučovat hudbu a na hry do Strmilova jsem přestal dojíždět. Ve Vodňanech jsem svůj volný čas začal plně věnovat dálkovému studiu na Rybářské škole. Když jsem po třech letech odbornou část studia dokončil, studoval jsem ještě dál externě, abych mohl maturitní zkoušku vykonat společně s řádnými žáky této školy.

Ve Výzkumném ústavu rybářském a hydrobiologickém ve Vodňanech jsem byl zaměstnán v oboru mechanizace v rybářství. Ihned z počátku jsem byl spoluřešitelem výzkumného úkolu a o několik roků později jsem dostal vlastní výzkumný úkol a byl jsem pověřen vedením útvaru pro mechanizaci v rybářství. Nejprve jsem pracoval v oblasti provzdušňování vody a později jsem přešel na problematiku lovu ryb různými metodami, především však s použitím elektřiny. Platy zde v té době sice nebyly příliš vysoké, avšak výzkumná činnost mě velmi bavila a pokládal jsem za štěstí, že zde mohu pracovat. K mé spokojenosti přispívalo i to, že se mi práce dařila a že rybáři i veřejnost měli o výsledky mé práce velký zájem. Projevovalo se to i tím, že se o mně často psalo v novinách, vystupoval jsem v rozhlasu, ve filmovém týdeníku a velmi často i v televizi.

V útvaru pro mechanizaci v rybářství jsem nějakou dobu pracoval pouze sám. Všiml jsem si však, že jeden můj velmi nadaný mladší kolega nemá možnost pracovat ve výzkumu a po dokončení studií na Rybářské škole musel nastoupit do provozu jako manuální pracovník. Prosadil jsem, aby přešel do mého útvaru a v oblasti mechanizace a techniky v rybářství jsme potom pracovali dva. Výsledkem naší společné práce byl také vyná-

lez nového rybolovného zařízení - pneumatického čeřenu, na který byl udělen československý patent. Nyní můj přítel Doc. Ing. Jan Nápravník CSc. vyučuje na Zemědělské univerzitě v Praze.

Pro ověřování nové rybolovné techniky nám tehdy nestačilo jen pokusnictví, vodňanské rybníky a nebo řeka Blanice, ale novou techniku jsme jezdili ověřovat také na údolní nádrž Lipno, do rybářského střediska v Černé v Pošumaví. Jako vedoucí pstruhařství tam také pracoval nynější majitel mnoha nemovitostí na severu Čech, hrabě Křištof Kolovrat a funkci vedoucího pily zde zastával strmilovský rodák Jaromír Dvořák. Jeho manželka Magdalena Dvořáková, také Strmiláčka, je dcerou známého divadelníka Františka Kováře. V té době sem také jezdil na dovolenou známý herec Jan Werich. Vedoucí střediska Luboš Dufek s ním o mně hovořil a když pan Werich projevil zájem se se mnou sejit, naše setkání zprostředkoval. Bylo to v době, když mistr Werich pravidelně vystupoval s Miroslavem Horníčkem ve Vinohradském divadle v Praze, ve kterém také účinkoval orchestr Karla Vlacha. Já, jako obdivovatel autorské trojice Ježek, Voskovec a Werich, jsem možnost setkání s tímto velkým umělcem velmi uvítal a jeho příchod do rybářského střediska jsem očekával se vzrušením.

Přesně ve sjednanou dobu zastavilo u střediska auto a z něho v doprovodu muže v lesnické uniformě vystoupil Jan Werich. Choval se velmi prostě a přátelsky, byl sdílný a ochotně mi sděloval všechno, o co jsem projevil zájem. I když zřejmě nebyl úplně zdravý a již také trochu nedoslýchal, z jeho chování vyzařoval klid a dobrá nálada. Nejprve mě informoval o svých rybářských zážitcích, podrobně mi popsal, jak se v Kanadě loví lososi, ale také s velkým zájmem sledoval můj výklad o výsledcích naší práce a o nových rybolovných metodách, které jsme ověřovali. Vyprávění tohoto náruživého sportovního rybáře bylo barvitě a velmi zajímavé. Když jsme dokončili tematiku lovu ryb, dostali jsme se do umělecké oblasti. Při zmínce o Jaroslavu Ježkovi a o Jiřím Voskovci, jinak snad stále veselý a ve výrazech ne příliš vybíravý pan Werich velmi zvažněl a hovořil s viditelným dojetím. Mé upřímné vyznání, že mám velmi rád písničky na jejichž vytvoření se podílel, přijal s lehkým úsměvem, ale ihned se snažil převést řeč na něco jiného. Poznal jsem, že předválečná léta v Osvobozeném divadle a spolupráce s oběma svými přáteli, znamenají pro něho velmi mnoho. Když jsme se rozcházeli, popřál mi způsobem jemu vlastním úspěchy v rybářství i v muzice.

Ke konci své dovolené u údolní nádrže Lipno napsal pracovníkům střediska v Černé na svoji fotografii tato slova: "Kde jsou ryby, jsou i rybáři, kde jsou rybáři, bývají i hezká děvčata. Úspěšný lov přeje lovec Werich".

Ing. Mojžíš Paulát

Fobie

Úzkosti, způsobené nesmyslným strachem z určitých předmětů nebo situací - tolik slovníková definice. Takovýchto fobií je celá řada, a lékařům dá dost práce čloěk takového strachu zbavit. Schválně zkuste odhadnout, z čeho můžou mít takovýto nesmyslný strach lidé, u kterých se projevila:

knidofobie	ergasiofobie
teofobie	kynofobie
hodofobie	ornitofobie
ereutofobie	kakorafobie
helmintofobie	eosofobie
demofobie	tanatofobie
hafefobie	hypnofobie
ofidiofobie	dorafobie
entomofobie	fobofobie
brontofobie	fotofobie
belonefobie	lysofobie
ailurofobie	achluofobie
hematofobie	triskaidekafobie
androfobie	klaustrofobie
nekrofobie	anemofobie
musofobie	hydrofobie
nosofobie	pantofobie
xenofobie	akrofobie
neofobie	pnigerofobie
agorafobie	hypegiafobie
arachnofobie	zoofobie
antlofobie	gynofobie
pyrofobie	

Správné odpovědi na str. 5

**Sbor českobratrské církve evangelické ve Strmilově
si Vás dovoluje pozvat na vánoční
divadelní představení**

Lev, čarodějnice a skříň

Scénář byl napsán na motivy stejnojmenné knihy C.S.Lewise.

O tom, že dobro nakonec zvítězí nad zlem, i když je to někdy těžké a bolestné, se můžete přijít přesvědčit do evangelického kostela v Zahradkách (23. prosince od 14,00) nebo ve Strmilově 25. prosince od 16,00.

Všichni jste srdečně zváni.

Hledám jakékoliv informace (data narození, svatby, úmrtí, fotografie, výuční listy, ...) o svých strmilovských předcích. Jedná se mi o rod Kubáků z č.p. 286, Dlubalů a Peltanů z č.p. 213, Fröhbaerů z č.p. 216, Vosolobů z č.p. 168 a Procházků z č.p. 111.

Dále mě zajímají jakékoliv informace o uvedených gruntech (chalupách), staré fotografie Strmilova a okolí, pohlednice, mapy, rodné listy, výpisy z gruntovních a pozemkových knih atd. Okopíruji a neponičené vrátím. Děkuji předem

Radek Pokorný, Vítkovická 368, Praha 9 - Letňany, 199 00
e-mail: pokrad@atlas.cz

Sběr odpadních surovin

**Dílna obecního úřadu naproti
V-Marketu vždy 1. čtvrtek v měsíci
od 14,00 do 17,00 hod.**

Sběr je bezplatný!

SBÍRÁ SE A TŘÍDÍ:

Papír měkký, netříděný, noviny, časopisy - svázané do balíčku

Lahve PET - zmáčknuté a uzavřené, aby zabíraly co nejméně místa.

Třídí se na:

- **bílé, průhledné**

- **modré**

- **zelené**

Výrobek z polyetylenu (PE)

- **např.: obaly od aviváží, lahve od octa, hračky, kyblíky, boby a pod.**

Igelitové fólie, streč - obalová folie na potraviny a pod.

Spotřební elektronika, televize rádia, magnetofony a pod.

Akumulátory, suché baterie, plechovky od barev, zářivkové trubice, výbojky

NESBÍRÁ SE!

Pytle od stavebních směsí

PET lahve hnědé!

PET lahve od stolních a jiných olejů a kyselin hadry

komunální odpad - ten patří do popelnice!

sklo - to patří do kontejnerů TESCO

železo, kovy, pračky, sporáky a pod. sbírají dobrovolné organizace 2x ročně - na jaře a na podzim

Ledničky sbírá nejbližší TESCO Jindřichův Hradec, které zároveň odborně odsává freon. Aparatura nesmí být poškozena tak, že freon již unikl do ovzduší.

Cena lístku za svoz bude stanovena pro vyhlášení cen firmou TESCO.

Dodržujte prosím odběrní dobu!

Papír svažte do balíčků! Krabice nebudou odebírány, protože do nich pod papír dávají někteří naši spoluobčané komunální odpad!

Vy všichni, kteří jste v létě 2000 byli s YMCA v Panských Dubenkách, jste srdečně zváni k **velkému potáborovému setkání**, které proběhne 27.12.2000 v 15.00 hod na evangelické faře. Kromě setkání s těmi, které jste možná půl roku neviděli, vás čeká bojová hra po Strmilově - nezapomeňte na vhodné oblečení. Těšíme se na vás.

Jarda a Lenka Pecharovi

Redakce přeje všem jubilantům i nově narozeným vše dobré a dostatek sil do příštích dní!

Podle některých výkladů nového zákona o ochraně osobních dat by snad bylo možné přát konkrétním jubilantům bez uvedení věku a adresy, takže doufáme, že se od příštího čísla s touto rubrikou setkáte opět v trochu širší podobě.

Sdružení rodičů a přátel školy při ZŠ ve Strmilově si Vás dovoluje pozvat na plesovou sezónu roku 2001 do Kulturního domu ve Strmilově:

**27. ledna
- tradiční ples ZŠ
s předtančením žáků 9. ročníku**

**17. února
- maškarní ples**

Děkujeme všem, kteří se zúčastnili pečení perníkového Betléma.

Pokud si ho chcete prohlédnout, bude po celé Vánoce vystaven v evangelickém kostele, pokud chcete ochutnat, jste srdečně zváni na rodinné bohoslužby (t.j. s kázání pro děti) 7. ledna 2001, kdy tento Betlém společně sníme.

Ze zasedání obecního zastupitelstva 23.11.2000

- vysloven souhlas se zařazením Strmilova pod pověřenou obec J. Hradec
- vyhověno žádosti o závěrečnou dotaci na opravu kostela v Palupíně ve výši 100.000Kč
- stanovena prodejní cena reprezentační publikace o Strmilovu
- zamítnuta žádost o odkoupení pozemku u Komorníka - nedorozumění územně- vlastnické poměry
- projednána žádost o zajištění pouťových atrakcí pro příští tři roky
- vysloven souhlas se zapojením Strmilova do cyklotrasy z Telče přes Zahradky do Strmilova a dále přes Vlčici a Jindřichův Hradec
- vysloven nesouhlas se záměrem ministerstva vnitra a OkÚ o zrušení matriky v naší obci

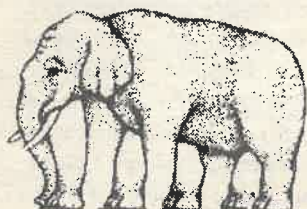
Svým zákazníkům, obchodním partnerům i přátelům přejeme krásné prožití vánočních svátků, hodně zdraví, štěstí a mnoho úspěchů v novém roce.

prodejna potravin Strmilov

Jana a František Vrbenský

NĚCO PRO DĚTI

Kolik má tento slon noh?

Vidíš obličej? Nebo eskymáka?

Bohoslužby o Vánocích

Den	sv. Jiljí	evangelický kostel
24.12.	8.00 21.00 (Pěvecký sbor Strmilov)	10.00 22.00
25.12.	8.00	10.00 (Pěvecký sbor Strmilov)
26.12.	8.00	
31.12.	8.00	10.00
1.1.	8.00	10.00

OTEVÍRACÍ DOBA OBCHODŮ

	Jednota	Olga	V-Market
So 23.12.	6.30-12	7-12	6.30-11 17-19
Ne 24.12.	7.30-11	-	6.30-10
Po 25.12.	-	-	-
Út 26.12.	-	-	-
St 27.12.	6-17.30	7-16	6.30-17
Čt 28.12.	6-17.30	7-17	6.30-17
Pá 29.12.	6-18	7-19	6.30-19
So 30.12.	6.30-12	7-12	6.30-11 17-19
Ne 31.12.	7-12	7-11	6.30-11
Po 1.1.	-	-	-
Út 2.1.	6-17.30	7-16	6.30-17

Milí zákazníci, děkujeme Vám za Váš zájem v uplynulém roce a věříme, že nás čeká přinejmenším stejně plodná spolupráce i v roce 2001. Veselé Vánoce a dostatek zdraví a pohody Vám do příštích dní, měsíců i let přejí všichni zaměstnanci prodejny Jednota.

Děkujeme všem zákazníkům za přízeň, kterou nám věnovali v uplynulém roce a těšíme se na spolupráci i v příštích letech. Veselé Vánoce, hodně zdraví a pohody v novém tisíciletí Vám přejí
Potraviny

Fobie - řešení

- bodnutí - knidofobie
- bůh - teofobie
- cestování - hodofobie
- červenání - ereutofobie
- červi - helmintofobie
- davy lidí - demofobie
- dotyk - hafefobie
- hadi - ofidiofobie
- hmyz - entomofobie
- hřmění - brontofobie
- jehly - belonefobie
- kočky - ailurofobie
- krev - hematofobie
- lidé - androfobie
- mrtvoly - nekrofobie
- myši - musofobie
- nemoc - nosofobie
- neznámí lidé - xenofobie
- novoty - neofobie
- otevřená prostranství - agorafobie
- pavouci - arachnofobie
- povodeň - antlofobie
- požár - pyrofobie
- práce - ergasiofobie
- psi - kynofobie
- ptáci - ornitofobie
- selhání - kakorafobie
- směr dolů - eosofobie
- smrt - tanatofobie
- bspánek - hypnofobie
- srst - doraofobie
- strach - fobofobie
- světlo - fotofobie
- šílenství - lyssofobie
- tma - achluofobie
- třináctka - triskaidekafobie
- uzavřené prostory - klaustrofobie
- vítr - anemofobie
- voda - hydrofobie
- všechno - pantofobie
- výšky - akrofobie
- zadušení se - pnigerofofie
- zodpovědnost - hypegiafobie
- zvířata - zoofobie
- ženy - gynofobie

v oblasti prodeje nemovitostí, pronájmu bytu,
nebytových prostor

realitní kancelář

EKONOMSERVIS

Člen Asociace realitních kanceláří Čech, Moravy a Slezka

Sibiřská 390/II, 377 01 Jindřichův Hradec

tel. 03331-321032

www.reales.cz

Váš partner

Jedním z prvních uživatelů internetu byli studenti Matematicko-fyzikální fakulty. K této prazvláštní skupině studentů se váže velké množství neuvěřitelných historek, z nichž část je k mání i na internetu. Nevíte-li, kam poslat svoji matematicky nadanou ratolest na studia, pak vám možná následující článek pomůže...

ÚVOD DO MATFYZÁKA

Předtím, než se člověk stane matfyzákem, má dlouhé prázdniny. Začátkem června složí maturitu, v půlce června přijímačky a pak už jen skládá ruce, nejčastěji do klína, když si tam nedosáhne, tak alespoň za záda. A tápe. Neví totiž, jestli už se matfyzákem stal, nebo jestli to teprve přijde.

"Tatínku", ptá se maminky, "Kdy už budu matfyzák?" Nepozoruje na sobě žádné změny: co bylo předevčírem, si nepamatoval nikdy předtím, zrovna tak zapomínal, kam a proč jde a kde byl. Netuší totiž, že se už matfyzákem narodil.

Ale prázdniny nemíval dlouhé vždycky. To bylo ještě v dávných, předávných dobách, kdy na stromech rostlo totalitní listí (na jehličnanech byste ještě našli totalitní jehlice, poznají se podle toho, že jsou tmavší a uhýbají doleva), řekami proudila totalitní voda, kde vodíky ve vazbě s kyslíkem sice svíraly správný úhel 120 stupňů, ale oba byly více vlevo. A povinně se chodilo vlevo, chci říct jezdilo na chmel, kde se konalo první vzájemné seznámení matfyzáků a kde si všichni zúčastnění uvědomili, že se opravdu sešli a že tak budou na svém místě. Je jasné, že nedůsledným výběrovým řízením se do jejich řad občas dostanou i simulanti, kteří matfyzáctví pouze předstírají, ale na ně spolehlivě platí první semestr a příčná zkouška podle oboru. Někteří odcházejí už v průběhu prvních měsíců ze zklamáním, že naopak oni naletěli a tento fakt dokumentují inzeráty na ná stěnkách, které z řady uniformních koupí a prodejů skript analýzy, algebry, svatého Písma a biblických slovníků (někteří jsou totiž nejen matfyzáci, ale i věřící) hlásají: Prodám všechno, značka končím.

Ale zpět k chmelu. U matfyzáků bývá problematický počet potřebných studentů, neboť je známa jejich vrozená nešikovnost a tím i vysoký úbytek pracovníků. V průměru to bývá 20 a v úrodných letech až 30 procent. Nejběžnější zranění: Pojd, dáme páku: komplikovaná zlomenina předloktí; pravidelná koupel: otřes mozku, zlomeniny nosu; střihání nehtů: hluboké střížné rány; fotbal: prokopnuté břicho; softbal: tento sport byl matfyzákům zakázán; volejbal: zlomeniny prstů a četná poranění v obličeji od různých srážek, celkové zohavení od průjezdu česačkou, častokrát doplňované ještě absolvováním sušičky. Nejsou však ojedinělé ani případy hromadných zranění, zvláště když

jsou studenti nuceni si na pokojích sami topit. Minulý rok tuto škálu bohužel doplnila ještě událost, která se doposud matfyzáckým zájezdům vyhýbala. A to znásilnění. Kolega Václav Černý se nedokázal ubránit dvěma podnapilým vojákům základní služby.

Další zastávkou je tzv. přípravné soustředění na Albeři, kde se u zbylých studentů testuje tělesná zdatnost, ale hlavně se zde koná duševní příprava. K té patří i test IQ. Protože matfyzáci dosahují vysokých čísel a normální testy dokáží měřit jen do 140, musí být doplňovány ještě doplňujícími testy. Kolega Velešík protočil i ty, takže jeho skutečné IQ se doposud nepodařilo zjistit.

První, s kým jsme se ve škole seznámili, byla vedoucí pracovnice studijního oddělení. Asi už předem věděla, s kým má tu čest, protože všechny formuláře a papíry nám dopodrobna popsala, ukázala, které dva rohy mají být dole a které nahoře, a prosila nás, abychom se přemohli a všichni psali zleva doprava, protože formuláře pro jiné směry bohužel nemá k dispozici. Vyplňování indexu bylo zvláštní kapitolou. Zde se opravdu vyřádila, ale asi postupovala příliš rychle, neboť i já jsem zaváhal a na místo označené jako úřední podpis jsem se podepsal. Ji to ani nevyvedlo z míry, jen polohlasem pronesla: "Ale tam se měl podepsat děkan!" A taky se tam vešel.

První, co se matfyzák naučí, je cestovat. Matematicko-fyzikální fakulta totiž sídlí na čtyřech různých místech Prahy. Tato místa jsou od sebe značně vzdálena, přesuny jsou dlouhodobé a komplikované mnoha přestupy. Kromě toho na matfyzáka číhá mnohde nebezpečí.

Každý den ráno matfyzáci opouštějí kolej a rozjíždějí se na různé strany. Do prodejny šachové literatury, do prodejny šachových figurek, do prodejny šachovnic a i do jiných prodejen určených pro matfyzáky. Občas někdo jede i do školy.

1. etapa - nastoupit do správného dopravního prostředku, neboli nekřič hop, dokud nepřeskočíš. Autobusy a tramvaje v okolí koleje bývají plné matfyzáků, kteří náhle probuzení z rozjímání se nestačí divit svým očím (stále si je třou límcem u košile, protože kapesník mají kolem krku - do šály se totiž ráno omylem vysmrkali), neboť tato tramvaj ještě včera jezdila úplně jinudy, a... byla to opravdu tato tramvaj? Ale spousta jich vůbec neodjede, mnozí omylem nastoupí třeba do

telefonní budky a ještě křičí do sluchátka: "Prosím vás, postupte si!", nebo se jim stávají osudné různé předměty, jako sloup, schody, jedoucí, ba i stojící auto nebo jiný matfyzák.

2. etapa - včas vystoupit, neboli křičet hop se vůbec nevyplácí. Na nástěnce děkanátu visí seznam posluchačů, kteří nezvládli tuto etapu a dosud nenašli cestu zpátky. Jednou za čas přiváží hlídky policie skupiny sešlých studentů z Hloubětína, Nuslí a Zbraslavi, kde se ztratili při hledání koleje. Často se totiž stává, že usnutí přednáškou nastoupí do tramvaje jedoucí opačným směrem, a ještě podle zvyku jedou dvě stanice autobusem s číslem podobným stodvanáctce.

Naše fakulta vznikla relativně nedávno. Bylo to v roce 1952, kdy tehdejší profesor matematiky na Přírodovědecké fakultě UK Vojtěch Jarník matematickou indukci dokázal vznik Lenina z opice, pročež byl ideologickou komisí vyloučen z fakulty. Vylezl po schodech z Albertova na Karlov a zde založil Matematicko-fyzikální fakultu a zvolil se děkanem. Její budovy od té doby značně zestály. Ale na druhé straně mají historickou cenu. A to je dost málo, co nám kromě špatné akustiky a trvalého kamenného klimatu můžou poskytnout.

Představte si letní den, vysoké denní i noční teploty, obyvatelé Prahy jsou lehce oblečení, jen matfyzáci s sebou na Malou Stranu vezou objemná zavazadla vyplněná teplými oděvy, aby mohli, jen co za nimi zaklapnou dveře budovy, na sebe navléci několik vrstev svršků, kvůli prochlazení od nohou, kolén, no a dalších neméně významných orgánů matfyzáka. Co je to matfyzák

Matfyzák se na první pohled neliší od ostatních lidí. Má hlavu normální velikosti, a to jednu, dvě podobné oči, něco kolem dvaatřiceti zubů, dohromady 20 prstů celkem rovnoměrně rozmístěných po těle, myje si nohy a pravidelně chodí na stoličce. Ale už při bližším zkoumání můžete přijít na různé odlišnosti. Nejenomže je stále zahloubán do nějakého problému, ale on o ničem jiném nemluví. Občas to dojde tak daleko, že dotyčný klepe na dveře, když vychází na chodbu, nebo po mytí rukou, když zavírá teplou vodu, se polohlasem rozloučí. Nikde nemá státní, stále někam pospíchá, v tom se ještě tolik neliší, ale on tam většinou nedojde, a když si náhodou vzpomene, kam šel, přijde pozdě, ale ani se nesvléká, protože během hodiny zase odchází. Tak se pozná správná matfyzácká přednáška. Každou chvíli někdo vstoupí, sedne si do prázdné lavice, během pěti minut se lavice zaplní, ale dveře ani nestačí zaklapnout, protože si je přichází podávat s odcházejícími, a tak se prázdné lavice chaoticky stěhují po učebně. Někdy se jedna dostane do cyklu i vícekrát.

(pokračování, bude-li zájem, příště)